

begjære Ordet. Det ærede sidstnævnte Medlem, som er Formand i Udvalget, yttrede, at alle vi Landboere i Udvalget — vi ere 6; han nævne de ikke Tallet — slet ikke have udtalt nogen Misforstøelse eller yttret os imod, at Communalbestyrelsen eller Sogneraadet fik alt det Arbejde, som er forbundet med Fleertallets Forslag, hvilket vi ogsaa subsidiairt have sluttet os til. Men hvorfor? Langt fra af den Grund, at vi ikke skulde troe, at det er et ikke blot besværligt og morsommeligt, men ogsaa lidet taknemmeligt Arbejde; men fordi en Procentstaf, indrettet paa den Maade, som Tilfældet er efter Fleertallets Forslag, vilde vise sig at være en Umulighed, dersom man ikke tog Sogneraadene til Eigningsmænd. Efter Forslaget ere Omkostningerne nu anslaaede til 100,000 Rd.; men dersom Skattecommissionserne skulle forfatte Eigningen og udføre dette Arbejde paa en nogenlunde tilfredsstillende Maade, troer jeg, at man gjerne kunde behøve 200,000 Rd., og saa troer jeg endda ikke, at det vil være muligt for dem at komme til en saa ligelig Fordeling af Skatten, som naar denne lignes af Sogneraadene. Dette er Grunden, hvorfor jeg har fundet mig i, at Sogneraadene skulde forestaae Skatteligningen. Det Princip, som vi søgte at føre igjennem i Udvalget, men som vi kun tildeels og i ringe Grad opnaaede at sætte igjennem, er efter min Mening det heldigste og det, som bedst kan begrunde, at der paalægges Sogneraadet dette Besvær og dette Arbejde; dette Princip gaaer ud fra den Betragtning, at, hvis vi skulde komme igjennem med dette System, kunde det efter vor Mening bedst skee paa den Maade, at man indenfor Sognenes eller Communiernes Omraade gav Sogneraadene fuldstændig Frihed til at handle og paalagde dem fuldstændigt Ansvar for, hvorledes de handlede indenfor Communiens Grændser, og at man paa den anden Side gav Skattecommissionsen fuldstændig Frihed til at handle indenfor deres Omraade, ja, jeg er tilbøjelig til at sige, at de slet ikke behøvede at besatte

sig med, hvorledes den Enkelte var bleven ansat i Skat, men kun havde at paasee, at de fik saameget ud af den enkelte Commune, som den skulde give, naturligtvis det, som den i Forhold til andre burde give. Dernæst kan jeg heller ikke indrømme, hvad der blev udtalt navnlig af den ærede Finansminister og fremhævet af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), hvor uhyre vanskeligt og besværligt det vilde være at ligne paa Formue og Leilighed; men man maa huske paa, at vi sige ikke alene: Formue og Leilighed, men: Indtægt, Formue og Leilighed. Naar man nemlig tager alle tre Punkter med, saa udjevner det ene det Andet; rammer man ikke accurat det ene Sted, saa rammer man det andet Sted, og det har tilføjede den store Fordeel, at det er dette, som Communerne i en lang Række ere vant til og ere komne mere og mere ind paa. Jeg skal tilføie, at det er netop ved disse Indtægtskatter, som hidtil ere paalignede, at Sogneraadene ere slupne igjennem, idet de paa en Maade have brugt Formue og Leilighed ved Siden af Indtægten, endstjøndt det var en reen Indtægtskat. Men der kommer jo ogsaa et Punkt til, hvori vi ere fuldkommen enige med den høitærede Finansminister, at vi skulde see at faae Noget, som kunde blive gammelt, men, som den ærede Ordfører for Mindretallet har udtalt, det ene er ligesaa nyt som det Andet, og jeg kan efter min Overbeviisning ikke see Andet end, at det vilde være heldigst at gaae den af Mindretallet antydede Vej. — Hvad nu angaaer det Forslag af Fleertallet, som vi jo ogsaa tiltræde, saafremt Dagsordenen ikke gaaer igjennem, da har Udvalget søgt at gjøre det saa godt, som vi kunde blive enige om at gjøre det, men desuagtet troer jeg, at det vil blive modtaget med saamegen Misnøie, at det vil blive umuligt at bruge det i en længere Fremtid, og at vi saa maa tage det for igjen og atter fremkomme med noget Nyt, hvilket jeg anseer for meget ubehdigt. Det er selve Hovedtanken, som har